

hold paa Landet, skal jeg ikke nærmere ud-
tale mig om, da det er sagt og skrevet tit
nok; men det har heller ikke nogen ringe
Betydning for Børn paa Landet, at de, som
det er Skik i de senere Aar, i Flokke og i
Følge med deres Lærere kunne gøre en
lille Rejse et eller andetsteds hen for at
se maugt og meget, som de ellers sjældent
faa at se, særlig til et Sted som Kjøben-
havn, der ligger nærmest for Sjællands
Vedkommende. Alene Rejsen er fornøjelig,
og hvad de faa at se, kan baade være til
Fornøjelse for dem og ogsaa til ligefrem
Kundskabssindjamling og til Udvikling for
deres hele Mandskab. Det er fornøjeligt, at
lægge Mærke til, hvorledes Børn af, hvad
de have oplevet paa en saadan Rejse, i
lange, lange Tider kunne danne sig Samtale-
emner, og hvorledes det kan fylde hele deres
Tankeliv i lange Tider. Men der er to
Ting, som indre mig, og som jeg gerne
vilde henlede den højtærede Arbejdsministers
Opmærksomhed paa. Det første Spørgs-
maal er ganske vist af mindre Betydning
end det sidste, men jeg vil dog omtale dem
begge to. Naar der nu ved Jærnbane-
væsenets Velvilje gives Børn fri Rejse
paa Banen, kunde jeg have lyst til at
spørge: Hvorfor skal saa den Lærer, som
nødvendig skal ledsage Børnene paa en
saadan Rejse, og uden hvis Nærvarelse
Børnene ikke kunne rejse, betale sin Billet?
Jeg synes, det var naturligt, naar Børnene
fik Tilladelse til at rejse en saadan Tur
sammen med deres Lærer, at denne ogsaa fik
fri Rejse. Landsbylærerne ere som Regel
temmelig tyndt beklædte med Mønt, og det
er et ikke ringe Arbejde og Ulejlighed, han
paatager sig ved at skulle løbe om her i
Kjøbenhavn en hel Sommerdag, dryppende
af Sved, fra Zoologisk Have til Toldboden
o. s. v.; han fristes sandelig ikke til at tage
sig den Ulejlighed paa, vil jeg sige, naar
han tillige skal gøre kontant Udlæg af sine
Benge ved at betale sin Jærnbanebillet. Jeg
tillader mig nu at spørge: Kunde der ikke
gøres en Forandring i den Retning? Jeg
indrømmer, Spørgsmaalet er ikke saa meget
stort, men jeg synes nok, det er noget, man
kunde have Anledning til at drage frem ved
denne Lejlighed. — Det andet Forhold, som
forekommer mig behøveligt, er dette, at
Jærnbanevæsenet altid uvølgelig holder
fast paa, at Hjemreisen med Skolebørnene
skal foregaa samme Dag, som Indreisen er
sket. — Jeg kan umulig forstaa, hvorfor
man holder paa det. Den højtærede Mi-
nister talte om, at man ogsaa skulde se paa,
hvad det kostede, og at man skulde spare.
Ja vel, men kan man spare noget ved at

holde paa, at der absolut skal rejses hjem
samme Dag, som der rejses ind? Det kan
jeg sandelig ikke indse. For Børnene kan
det spare, som skulle betale Opholdet her-
inde, hvis ikke nogen vil give dem det god-
villigt, men for Banevæsenet kan der ikke,
synes jeg, være Tale om nogen som helst
Besparelse. Thi, enten den Jærnbanevogn,
hvori de køre herind, eller en anden stilles
til Raadighed samme Aften, de ere komne,
eller Dagen efter om Morgn, Middag eller
Aften, synes jeg akkurat maatte blive til
lige stor Beføstning for Jærnbanevæsenet.
I denne Sammenhæng skal jeg gøre op-
mærksom paa, at de Landsbyfiskoler, som ligge
paa min Egn, altsaa i Stevns og Fakse
Herreder, ere med de nuværende Trafikfor-
hold aldeles afstaaene fra at drage Nytte af
dette ellers velvillige Tilbud fra Jærnbanevæ-
rensen om at kunne rejse her ind til Kjøbenhavn.
Man kan nemlig ikke faa den allermindste
Nytte af at komme til Kjøbenhavn, saadan
som Togene nu gaa, fordi Tiden til Ophol-
det her bliver indskrænket til højst 3—3½
Time, og paa 3—3½ Time vil enhver ind-
rømme, at man ingen Steder kan komme
med sine Skolebørn, saaledes at de kunne
faa noget Udbytte af Rejsen. Man kommer
herind Kl. 9—9½ og skal tage af Sted igen
med Godstoget Kl. 1 for at kunne naa hjem
samme Dag. Det Tog nemlig, som den
østjællandske Jærnbane staar i Forbindelse
med om Aftenen, er det Tog, som kører
her fra Kjøbenhavn Kl. 7,15, men det er
et Sktog — man kalder det i Reglen Ber-
linertoget — der gaar lige igennem, men
det standser dog i Roskilde og Køge. Der
kunde jo nu ikke være det allermindste i
Rejsen for, synes jeg, at Skolebørnene kørte
med det Tog, trods det, at det er et Sktog;
det standser dog i Køge alligevel, og Bør-
nene kunde jo saa altid komme af, uden at
Toget standsede ret længe af den Grund.
Men det kan, som sagt, ikke tillades at tage
hjem med det Tog. Vil man tage hjem
samme Aften, maa man vente til Kl. 9.
Men det Tog staar ikke i Forbindelse med
den østjællandske Bane. Man skal altsaa
overnatte i Køge, og saa maatte man selv-
følgelig hellere overnatte i Kjøbenhavn.
Jeg kender en Lærer, som var saa naiv, at
han allerede paa Forhaand arrangerede sig
med en Bæret her i Kjøbenhavn, som paa-
tog sig at have Børnene i Logi om Nat-
ten for en særdeles billig Betaling, og
mente at kunne gøre en saadan Tur med
sine Børn. Han havde ikke Anelse om, at
det vilde blive forbudt at rejse hjem den
næste Dag, men det blev det, og Rejsen
maatte af den Grund opgives. Jeg tillader